

NEPAL

**UN VIATGE
QUE NO
OBLIDAREM MAI**

AIGUA

**UN SIMPLE
GEST QUE
CANVIA VIDES**

INFORME

**LA POBRESA
LABORAL TÈ
ROSTRE DE DONA**

L'ALTRA BOTIGA

**CISTELLES
AMB FUTUR**

REVISTA

NÚM. 44 • DESEMBRE 2018

OXFAM
Intermón

Foto de portada: El Mahamat i l'Amina es renten les mans al davant de casa seva, a la comunitat de Kamkalaga. En aquesta regió del Txad, els recursos hídrics són escassos. Oxfam Intermón hi ha rehabilitat dos pous d'aigua i ha instal·lat un tanc en el centre de salut.

© Pablo Tosco / Oxfam Intermón

PÀGINA 8

QUAN LA VIDA DEPÈN DE TENIR AIGUA NETA

A Oxfam Intermón defensem el dret a l'aigua fent que arribi a qui més la necessita i ens assegurem que se'n faci un bon ús promovent hàbits d'higiene per garantir la salut. Perquè, per a milers de persones, un gest tan senzill com rentar-se les mans amb aigua i sabó és la diferència entre la vida i la mort. Per això ens hem proposat el repte de dur aigua neta a 62.000 nenes i nens que viuen en situació d'emergència. És a les nostres mans que ells puguin rentar-se les seves.

© Pablo Tosco / Oxfam Intermón

PÀGINA 21

MOLT RECORREGUT, MOLT PER RECÓRRER

Construir un futur sense pobresa és un camí imprescindible, en el qual avancem any rere any, però encara ens queda molt per fer. Amb tantes persones donant-nos suport, és un camí possible i il·lusionant. T'expliquem quins passos hem fet durant l'exercici anterior.

© Lorena Llácer

PÀGINA 16

NEPAL: UN VIATGE QUE NO OBLIDARAN

Un grup de col·laboradors i col·laboradores van viatjar al Nepal i van conèixer el treball que fem en aquest país. A la tornada, ens han explicat el que van veure durant la visita. Van conèixer la zona de resposta del terratrèmol del 2015, es van trobar amb organitzacions de comerç just amb les quals col·laborem i van visitar projectes de desenvolupament i d'empoderament de la dona.

EL NOSTRE REPTE DE CADA DIA

PÀGINA 3
EDITORIAL

PÀGINA 4
NOTÍCIES OXFAM

PÀGINA 6
NOTÍCIES MÓN

PÀGINA 8
AIGUA:
UN GEST QUE CANVIA VIDES

PÀGINA 14
INFORME:
LA POBRESA LABORAL
TÉ ROSTRE DE DONA

PÀGINA 16
NEPAL:
UN VIATGE QUE NO
OBLIDAREM MAI

PÀGINA 21
RESUM D'ACTIVITATS 2017-18

PÀGINA 32
TRAILWALKER CORPORATIU:
EQUIPS UNITS I SOLIDARIS

PÀGINA 33
L'ALTRA BOTIGA:
CISTELLES AMB FUTUR

José María Vera
Director general
d'Oxfam Intermón
@Chema_Vera

■ No és freqüent trobar un diari de viatge en les pàgines de la nostra revista, i quan llegim el del viatge al Nepal que han fet aquest any algunes de les persones que col·laboren amb la nostra organització, les seves mirades ens ajuden a entendre la transformació de moltes vides, des de les de persones que ho van perdre tot en el terratrèmol del 2015 fins a les d'un grup de joves, nois i noies, que recorren amb el seu teatre les poblacions rurals per lluitar contra la violència masclista, la discriminació i els estereotips. En aquest viatge, la duresa va donar pas a l'esperança quan van veure com canvia una població quan es reconstrueix i aconsegueix tenir aigua després d'un terratrèmol, o com el comerç just que practiquen les cooperatives locals ofereix mitjans de vida a milers de persones.

I, sense sortir del país, moltes altres persones han pogut conèixer millor el nostre treball gràcies a les activitats de transparència que hem dut a terme. La nostra memòria, que conté el resum de tot el que hem aconseguit durant l'exercici, ha vingut acompanyada de trobades amb els nostres col·laboradors i col·laboradores en les quals hem compartit els reptes i èxits conjunts, en companyia de magnífiques periodistes i escriptores com Rosa Maria Calaf, Rosa Maria Bosch o Ángeles González-Sinde. La protagonista indiscutible d'aquests esdeveniments va ser l'aigua, que reuneix una gran part dels nostres esforços tant en contextos d'emergència com de treball de desenvolupament. I vam decidir acompanyar aquests actes amb màgia, perquè només així era possible entendre la capacitat de l'aigua potable, i tot el que l'envolta, per canviar vides.

El que van poder veure les sòcies i els socis d'Oxfam Intermón que van viatjar al Nepal forma part del nostre repte quotidià arreu del món. No és gens fàcil tenir clar que l'aigua pot marcar la diferència entre la vida i la mort. Ni que un gest tan senzill com rentar-se les mans pot evitar infeccions que causen una enorme mortalitat. Per això, en aquests últims mesos estem fent una crida pública per reflexionar i col·laborar en aquest repte: el de canviar vides, salvar vides, amb l'ajut de l'aigua neta. En cada emergència humanitària en què estem presents, hi treballen persones especialitzades en enginyeria, hidrogeologia i promoció de la salut pública que poden marcar la diferència per mitigar els efectes de la crisi. Però, a més de les persones professionals i els equips de crisi, necessitem sensibilitzar tota la gent afectada, de manera que els seus hàbits quotidians es transformin en la direcció correcta. L'arribada de l'aigua neta i la formació canvien els costums de les comunitats per oferir-los entorns nets i segurs, on és més difícil contagiar-se de les malalties. Així evitem morts infantils i aconseguim millorar permanentment la vida de milers de persones, i també les seves esperances de tirar endavant.

I de la mateixa manera que al Nepal el teatre i la música són eines contra la violència, a l'Iraq el joc infantil, a més de servir per entendre la importància de l'aigua i la higiene, permet fer-ho amb un somriure. Rentar-se les mans pot ser la més bella coreografia, la més bella mostra de talent, la millor obra d'art, perquè aconsegueix salvar les vides de milers de nenes i nens.

ÁLEX GADEA VISITA ELS FUTURS CIUTADANS I CIUTADANES DE LA TOSCANA

© Pablo Tosco / Oxfam Intermón

“Prens consciència del paper que té l’atzar en el fet de néixer en un lloc o un altre i de com això et condiciona la vida.” L’actor Álex Gadea, que fa anys que col·labora amb Oxfam Intermón, diu que ha après això i moltes altres coses durant el viatge que va fer a la Toscana per conèixer els projectes d’integració de migrants que Oxfam Itàlia té allà.

Un hotel abandonat rehabilitat per a persones refugiades. Un pis on una família siriana (“preciosa, fantàstica”, segons ell la defineix) mira de refer la seva vida. Un voluntari que cedeix casa seva per compartir-la amb dues famílies, de Sèrbia i d’Albània. Són exemples del programa que Oxfam duu a terme en aquesta regió italiana i que es basa en una premissa: totes les persones

acollides són considerades futurs ciutadans i ciutadanes.

Gadea ha pogut parlar amb aquestes famílies i conèixer un programa que ofereix totes les eines que calen per a l’autonomia i la integració: formació professional, assessoria legal i ensenyament de l’idioma i els costums locals, a més d’allotjament i manutenció. “És un procés que requereix temps, sensibilitat i molta generositat perquè aquestes persones comencin a integrar-se i a sentir-se útils i il·lusionades per refer la seva vida”, explica. El programa es completa, en el cas de les dones i els menors, considerats d’especial vulnerabilitat, amb un seguiment més constant i profund.

L’actor ha conegut l’abans i el després d’aquesta foto fixa que es transmet a l’opinió pública quan es parla de persones migrants: la foto del moment de saltar una tanca, creuar el Mediterrani o caminar per un port amb una manta vermella. A Gadea, les persones a qui donem suport li han explicat l’abans: d’on venen, per què s’han vist en la necessitat de fer una travessia ingrata i arriscada, per què fins i tot l’afront del racisme i el menyspreu són millor opció que allò que han deixat enrere. I ha pogut veure amb els seus ulls el després: des dels nouvinguts que comencen a aprendre l’italià fins als que, com el malià Moussa, ja han sortit del programa d’acolliment d’Oxfam i es guanyen la vida com qualsevol altre ciutadà. “M’enduc una experiència vital impressionant”, ha confessat en acabar el viatge.

ERRADICAR LA POBRESA AMB PETITS GESTOS

La pobresa, a més d’inacceptable, també és evitable. En els darrers quinze anys s’ha aconseguit reduir la pobresa extrema a la meitat, i malgrat que és una bona notícia, no n’hi ha prou. Des d’Oxfam Intermón treballem cada dia amb la idea de posar fi a les desigualtats socials i econòmiques, que són l’origen del problema. Per aquest motiu, en la Setmana per a l’Erradicació de la Pobresa (del 15 al 21 octubre) vam oferir sis propostes diferents per contribuir a construir un futur sense pobresa: participar en el Trailwalker, fer voluntariat, cuinar amb productes de comerç just, fer un donatiu, donar roba o regalar cistelles nadalenes solidàries. A més, a les xarxes socials, vam plantejar el repte de respondre en una sola paraula la pregunta “Què fa falta per erradicar la pobresa?”. Voluntat, empatia, igualtat, justícia i ganes van ser algunes de les respostes.

Volem un futur sense pobresa i caminem decididament per aconseguir-ho.

Més informació a:
bit.ly/UnFuturSensePobresa

© Petterik Wiggers / Oxfam

L'AIGUA, PROTAGONISTA INDISCUTIBLE DELS NOSTRES ÈXITS I REPTES

Una vegada més, abans que s'acabi l'any, estem compartint amb els nostres col·laboradors unes jornades en més de 30 ciutats on exposarem les línies primordials del nostre treball i presentarem un resum de les activitats i els projectes duts a terme durant l'any 2017. Les primeres han estat les de Barcelona, que es va celebrar el 20 de novembre, i la de Madrid, el dia 26. En totes dues va estar present el director general d'Oxfam Intermón, José María Vera. La periodista Rosa Maria Calaf va ser la presentadora de l'acte de Barcelona, en el qual també va intervenir la seva col·lega de professió Rosa Maria Bosch. Per la seva banda, l'actriu Ana Ruiz va presentar el de Madrid, on també va participar la realitzadora cinematogràfica Ángeles González-Sinde.

El tema central de tots dos esdeveniments va girar entorn del treball que Oxfam fa per proporcionar aigua neta, higiene i sanejament a les persones que es troben en situació d'emergència, ja sigui a causa de desastres naturals o pel fet de veure's obligades a fugir de casa seva per culpa del canvi climàtic o d'un conflicte armat.

La presència d'un mag, que va fer diversos trucs relacionats amb l'aigua, així com la visualització de vídeos i una interessant tertúlia entre els assistents van ajudar a mostrar les dificultats i reptes amb què ens hem trobat al llarg de l'any, però també els èxits aconseguits gràcies al suport de totes les persones que col·laboren amb nosaltres.

Més informació a:
[www.OxfamIntermon.org/
setmanatransparencia](http://www.OxfamIntermon.org/setmanatransparencia)

DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

El 25 de novembre va ser el Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència envers les Dones. Pocs dies abans, vam llançar una acció amb què vam voler fer visible la importància de les idees i creences que hem anat interioritzant sense qüestionar i amb les quals hem anat construint la realitat, missatges que hem anat assumint com si fossin "normals", frases que es fan servir "sense mala intenció" però que en el fons fomenten els estereotips i els diferents tipus de violència envers les dones.

Una bona part de les nostres idees i creences col·lectives es formen a partir dels productes culturals, amb els programes de televisió, les cançons, la publicitat... Per aquest motiu, i amb la voluntat d'anar a l'arrel del problema per canviar les coses, vam impulsar "Perrea" contra el masclisme, una acció que pren com a excusa el reggaeton per evidenciar els missatges masclistes que s'oculten al darrere d'algunes cançons (de qualsevol tipus de música). L'acció busca la complicitat de les persones participants, dones i homes, basant-se en un joc en línia on pots construir la teva pròpia cançó i amb el qual es pretén reflexionar sobre allò que cantem sense qüestionar-ho.

Més informació a:
perreacontraelmachismo.org

Marc Remolà, advocat.

ASSESSORAMENT GRATUÏT PER AL TEU TESTAMENT

Fer un testament solidari no només t'ajuda a vetllar pels interessos de la teva família i els éssers estimats sinó que a més et permet canviar positivament la vida de milers de persones, ja que d'aquesta manera destines una part dels teus béns a una organització humanitària.

Deixar una herència o fer un llegat en favor d'Oxfam Intermón és un acte senzill i poc costós amb el qual pots reflectir fidelment els teus desitjos. És possible que vulguis conèixer a fons totes les opcions i les implicacions que comporta; per això posem a la teva disposició un assessorament jurídic gratuït i confidencial. Pots contactar amb Marc Remolà a través de la línia gratuïta **900 831 198** o enviar un correu electrònic a oxfam@omniumlegal.com.

Sabem que es tracta d'una decisió personal i important per a tu, així que en tot moment respectarem la teva privadesa i els teus temps.

Més informació a:
www.OxfamIntermon.org/llegats

LA GUERRA INTERMINABLE DEL IEMEN

Després de més de tres anys de conflicte, el Iemen és una "zona de foc" on la població es veu obligada a arriscar la vida dia rere dia: en anar a un casament, en enterrar els éssers estimats o en fer una cosa tan quotidiana com comprar al mercat. La població civil continua patint diàriament una guerra brutal.

El passat mes d'agost va ser el més sagnant d'aquest any: el menyspreu de les parts bel·ligerants per les vides civils i el fracàs dels seus representants polítics a l'hora d'oferir mesures per evitar aquesta massacre fan que sembli que el conflicte no s'hagi d'acabar mai. Totes les parts enfrontades han violat les normes de la guerra, i segueixen fent-ho.

Segons les Nacions Unides, més de 450 civils van ser víctimes d'atacs durant els primers nou dies de l'agost, incloent-hi 131 menors. Al final d'aquest mateix mes, un total de 981 civils havien resultat ferits o havien perdut la vida, incloent-hi 300 nens i nenes. Des que va començar el conflicte, el març del 2015, fins a principis d'agost d'aquest any, més de 17.000 civils havien perdut la vida; d'ells, 10.000 ho van fer a causa dels atacs aeris perpetrats per la coalició liderada per l'Àrabia Saudita.

DECISIONS QUE MATEN

És possible que les armes espanyoles estiguin alimentant aquestes massacres. Espanya és el quart exportador d'armes a l'Àrabia Saudita: només l'any 2017 li'n va vendre per valor de 270 milions d'euros.

© Mohammed Taleb / Oxfam

Les ONG que formem part de la campanya *Armes sota control* hem criticat durament el canvi de postura del Govern en relació amb la venda d'armes a l'Àrabia Saudita. Després de diversos estira-i-arrosses, finalment, l'Executiu de Sánchez sí que va dur a terme la venda de 400 bombes de precisió làser a la monarquia dels Saúd, malgrat que en un primer moment la ministra de Defensa, Margarita Robles, havia anunciat que el contracte de venda havia quedat paralitzat a causa del perill que les bombes poguessin ser utilitzades contra civils. Després d'aquesta decisió, vam enviar un missatge al Govern amb un vídeo del testimoniatge d'una dona iemenita que es va veure obligada a fugir pels bombardejos. És l'hora que el Govern prengui consciència que hi ha decisions que maten. Continuarem denunciant-ho.

Les ONG també vam lliurar a la Secretaria d'Estat més de

100.000 signatures, recollides els últims mesos, amb les quals exigim al Govern que posi fi a la venda d'armes espanyoles a l'Àrabia Saudita i a Israel, país que ha estat denunciat per la violació sistemàtica dels drets humans en els territoris ocupats.

L'AIGUA COM A ARMA DE GUERRA

El Iemen és un dels exemples més clars de com el conflicte agreuja la manca d'accés a l'aigua. Si ja era un dels països amb més escassetat del món abans de la guerra, en aquest moment 22 milions de persones, d'una població de 29 milions, necessiten aigua potable i sanejament.

L'epidèmia de còlera s'ha cobrat milers de vides. La guerra ha destruït la majoria d'infraestructures: a molts llocs no hi ha accés a aigua potable i les condicions higièniques i sanitàries són paupèrrimes. Hodeida, una de

les ciutats estratègiques, atès que el seu port és la principal via d'entrada de combustible, aliments i medicines, ha estat bombardejada constantment i les condicions sanitàries són de les pitjors del país, segons l'Organització Mundial de la Salut.

Amnistia Internacional, FundiPau, Oxfam Intermón i Greenpeace impulsem la campanya *Armes sota control a Espanya* des de fa més de deu anys. Treballem en aliança per denunciar el risc que s'autoritzi l'exportació d'armes a països en conflicte o que violen els drets humans i fem un seguiment del desenvolupament de la llei i de la seva aplicació per tal que suposi un veritable avenç en matèria de control i transparència.

© Harandi Harid / Oxfam Austràlia

NICARAGUA: CRISI DE DRETS HUMANS

Nicaragua està vivint des de fa mesos una greu crisi política i de drets humans. Més de 300 persones mortes, més de 2.000 de ferides, més de 400 presos polítics, més de 23.000 exiliats i una quantitat desconeguda de persones desaparegudes, majoritàriament joves de la comunitat universitària que es van sumar a les protestes contra el Govern, són algunes de les tràgiques conseqüències.

Les persecucions i amenaces a activistes, moviments socials i ONG continuen. La nostra resposta s'ha centrat en el suport a la societat civil demanant, des del començament de la crisi, el cessament de la repressió i l'accés de les víctimes a la justícia. Estem donant suport, sobretot, a organitzacions de dones i defensores de drets per ajudar-les a afrontar els riscos que assumeixen per la seva feina en aquest context.

Des d'Oxfam Intermón, apostem per una sortida pacífica a la crisi a través d'un diàleg inclusiu i obert, que tingui en compte la diversitat de la societat civil i escolti les demandes de justícia, llibertat i democràcia.

© Jorge Mejía Peralta

TERRATRÈMOL I TSUNAMI A INDONÈSIA

Un terratrèmol de 7,4 graus i el posterior tsunami van impactar a l'illa indonèsia de Cèlebes el passat 28 de setembre. L'efecte va ser devastador: hi va haver milers de morts, centenars de persones ferides i desaparegudes i prop de 2,5 milions que van quedar afectades.

El desastre també va malmetre i va destruir una gran quantitat de cases i les contínues rèpliques van fer que la gent tingués por de tornar a casa. Més de 70.000 persones van perdre les seves cases. Les carreteres, els aeroports, el subministrament elèctric i les comunicacions van quedar tallats en diverses zones.

L'aigua continua sent el problema principal quan es produeix una catàstrofe com la que va viure aquesta illa. La major part de les infraestructures de subministrament, com les canonades, van quedar

malmeses pel terratrèmol. Per això, els nostres esforços es van centrar a fer arribar aigua, menjar i refugi a més de mig milió de persones a través de les nostres organitzacions sòcies sobre el terreny, que es van desplaçar fins a la zona afectada.

Oxfam treballa a Indonèsia juntament amb diverses organitzacions del país en projectes locals i nacionals des de l'any 1957. Durant tot aquest temps ens hem centrat a empoderar les dones perquè puguin fer valer els seus drets i a contribuir a fomentar la resiliència enfront dels desastres. Actualment, tenim presència en sis províncies, on donem suport al Govern indonesi, a la societat civil i a diferents comunitats locals.

Més informació a:
bit.ly/TsunamiaIndonesia

Junts salvem més vides

Oxfam Intermón forma part del Comitè d'Emergència (www.comiteemergencia.org), que es va activar per primera vegada unes hores després del desastre. Aquest comitè, format per sis ONG (Acció contra la Fam, ACNUR Comitè Espanyol, Metges del Món, Oxfam Intermón, Plan Internacional i World Vision) es va crear l'any 2015 per canalitzar conjuntament els donatius de totes aquelles persones disposades a ajudar la població afectada pel desastre natural que va tenir lloc a Indonèsia. Així és possible recaptar fons d'una manera més ràpida i efectiva i salvar més vides.

AIGUA

UN SIMPLE GEST QUE SALVA VIDES

Què pensaries si et diguessin que una de les maneres més eficaces de salvar vides és netejar-se les mans amb aigua i sabó? Una acció tan simple i barata com aquesta és un dels sistemes més efectius per prevenir les infeccions que cada any causen la mort de milers de persones que es troben en situació d'emergència. A Oxfam Intermón defensem el dret a l'aigua fent-la arribar als qui més la necessiten, però també ens assegurem que se'n faci un ús adequat i promovem hàbits d'higiene per garantir la salut.

Text: Ferran Esteve, periodista del Departament de Comunicació

Fotos: Pablo Tosco / Oxfam Intermón

Un grup de nens de la comunitat de Kamkalaga, durant un taller de sensibilització sobre promoció de la higiene. En aquesta regió del Txad es duen a terme regularment sessions de sensibilització de salut comunitària.

L'aigua és essencial per a la supervivència. Això queda encara més palès en les situacions crítiques, com quan un gran nombre de persones han de deixar casa seva i desplaçar-se a un lloc que no està preparat per acollir-les. És el cas de l'Adoum Hassane i la seva dona, la Dariya, que van haver de fugir amb la seva família de la regió de Kaiga, a la zona del llac Txad, escapant del conflicte entre Boko Haram i les forces armades (les operacions militars van començar a Nigèria i es van anar estenent al Níger, el Txad i el Camerun). Aleshores es van instal·lar en un assentament situat enmig del desert, on patien malnutrició i només podien beure aigua bruta. Per culpa d'aquesta situació tan extrema, el seu fill Mohamad va morir fa uns mesos amb tan sols 6 anys d'edat. Va ser a causa de la diarrea, que en circumstàncies com aquesta pot provocar una deshidratació fatal.

La mort del Mohamad es podria haver evitat. Quan vam començar a treballar a la zona, vam rehabilitar el pou que feia servir la família de l'Adoum i la Dariya. "L'aigua és millor que abans, han canviat molt les coses. Abans podies tenir problemes d'estómac. Ara els nens estan més bé", explica l'Adoum. Cal no oblidar que el consum d'aigua bruta i les males pràctiques d'higiene afecten principalment la salut dels nens i nenes, perquè encara no tenen el sistema immunitari ben preparat. De fet, les diarrees suposen el 45% de les morts infantils en les situacions d'emergència.

L'aigua és la nostra especialitat com a organització durant una emergència. El nostre equip tècnic, format per persones expertes en enginyeria, hidrogeologia i promoció de la salut pública, es desplaça a la zona d'intervenció per actuar amb rapidesa i eficàcia sempre que calgui. Un coneixement que s'afegeix al dels equips i organitzacions locals formats per donar resposta ràpidament a les emergències, així com per mitigar els efectes d'una crisi.

Cada hora, més de 40 infants menors de 5 anys moren a causa de la diarrea (dades de l'Organització Mundial de la Salut, febrer del 2018)

↑ Un grup de dones recull aigua del pou a Djondjol, Txad. En tan sols uns mesos, la vida de la població va canviar gràcies a la construcció d'un pou i latrines a totes les cases.

→ L'Adoum Hassane, la Dariya i un dels seus fills. Van fugir de la regió de Kaiga, al llac Txad, però el petit Mohamad va morir amb només 6 anys per haver begut aigua en mal estat.

En contextos d'escassetat, com el del llac Txad, la nostra feina consisteix a construir i rehabilitar instal·lacions, o, si cal, proporcionar aigua mitjançant camions cisterna. Però també ens assegurem que es faci un bon ús d'aquestes instal·lacions i que es mantinguin netes; per exemple, construint tanques al voltant de les fonts, perquè els animals no entrin i les contaminin, o oferint formació sobre la necessitat d'utilitzar bidons prèviament rentats per tal d'evitar els gèrmens.

Sovint la informació és la clau, perquè hi ha poblacions que desconeixen que les malalties o indisposicions que sofreixen són degudes al consum d'aigua no potable o a mals hàbits que poden contaminar aquest recurs sense voler. Canviar aquests costums només és

“Només teníem aigua bruta per beure. El meu fill Mohamad, de 6 anys, va emmalaltir de diarrea i va morir” (Adoum Hassane, 42 anys, regió de Kaiga, Txad)

possible amb la formació de persones responsables a cada comunitat. Com l'Idriss Absoura, que viu a prop de Mangalmé, al Txad, i és el president del comitè d'higiene de Dirbeye, la seva comunitat. “Abans, les persones, quan els donaves consells, no escoltaven mai, feien el que els semblava”, es lamenta, “però amb les sessions freqüents de sensibilització, la gent comença a

entendre. Això ens ha portat a un canvi”. Entre altres activitats, el comitè d'higiene de Dirbeye duu a terme tres sessions a l'any on es reuneix tot el poble per parlar de la neteja de la casa, el cos, els infants, el menjar, etc.

Amb l'arribada de l'aigua també podem establir instal·lacions de sanejament (latrines, dutxes, àrees de rentat, drenatges, etc.) adaptades a totes les edats i condicions físiques de les persones que les han de fer servir. Això permet estendre la higiene a tots els àmbits de la vida quotidiana. “Abans hi havia malalties pertot arreu”, es queixa l'Idriss, “i ara, en canvi, ja no n'hi ha, perquè la gent es renta habitualment i neteja la roba amb sabó. Això les ha eliminat”.

UN GEST SENZILL, BARAT I EFICAÇ

David Castellano és un dels nostres cooperants. Treballa com a enginyer especialista en salut pública i coneix de prop la realitat de molts països, especialment a l'Àfrica. Ha presenciat moltes històries, entre les quals algunes de ben tràgiques. "El que més em continua impressionant, tot i que també m'omple d'esperança, és que el 45% de les morts infantils per diarrea en situacions d'emergència s'evitarien amb el simple gest de rentar-se les mans amb aigua i sabó", comenta. I és que, com hem vist, el nostre treball no s'acaba en el proveïment, sinó que també cal promoure hàbits d'higiene per prevenir la propagació de malalties. Això inclou, entre moltes altres coses, explicar d'una manera didàctica quina és la forma correcta de rentar-se.

Però per què és tan important la neteja de les mans? El contacte físic quotidià és la principal via de transmissió de gèrmens, ja sigui a través de la boca o el nas o bé quan es toquen els aliments o l'aigua. Milers de persones moren cada any a tot el món per culpa d'infeccions que es propaguen així i seria possible evitar-les amb un gest tan barat i eficaç com aquest. Molt més en situacions en què s'estenen malalties contagioses com l'ebola, que l'agost passat va tenir un rebrot, el novè, a la República

Democràtica del Congo. Des d'Oxfam treballem juntament amb organitzacions d'aquest país proporcionant aigua neta i segura a les comunitats afectades i sensibilitzant sobre bones pràctiques d'higiene i nutrició. Hem impartit 186 sessions, en les quals es tracten diversos temes relacionats amb la sanitat i la transmissió de malalties, i hem instal·lat 167 punts de rentat de mans en llocs públics com ara centres de salut, mercats, restaurants i aparcaments.

UN GRAN REPTE

Arribats a aquest punt, pot ser que pensis que rentar-se les mans és senzill, encara que és probable que ho facis malament. Una bona neteja no és una simple esbandida, sinó que cal utilitzar aigua i sabó i fer diferents moviments en moments clau del dia, com abans de cuinar o preparar aliments, a l'hora de menjar, després d'anar al lavabo o després de netejar un nadó, per exemple. A més, a l'hora d'explicar la importància d'aquest hàbit, cal tenir en compte que el context, la cultura i el gènere de les persones afectades, entre altres coses, fan necessari adaptar la manera de fer-ho. Per això és important conèixer els costums i els gustos de la població, per transmetre'ls el missatge de la millor forma possible. Així, en alguns països el rentat de mans s'ensenya canviant-li la lletra a una cançó popular, mitjançant obres de teatre o jocs infantils. A l'Iraq,

↑ Haoua Ousmane fa servir una bomba d'aigua en un assentament que hi ha al desert. Va fugir de l'illa de Kaiga, a la zona del llac Txad, quan Boko Haram va envair el seu poble.

← David Castellano, responsable d'aigua i sanejament, al costat de l'Ibrahim, tècnic d'aigua de la comunitat de Chadra. Oxfam Intermon hi va construir un pou en el qual la bomba funciona amb energia solar.

per exemple, els nostres cooperants van organitzar l'any passat un teatre de marionetes a la remota localitat d'Alwash, al sud de Diyala, amb motiu del Dia del Rentat de Mans, que se celebra a tot el món cada 15 d'octubre. L'obra, que narra una història sobre l'aigua, les malalties i la importància de la higiene, es va repetir un parell de vegades perquè els nens i nenes la memoritzessin. La va escriure l'equip de salut pública d'Oxfam com a part del seu enfocament interactiu per conscienciar els més petits d'una manera atractiva. "Estem mirant d'enviar un missatge als nens i nenes sobre la importància de rentar-se les mans", comentava la Shireen, cooperant d'Oxfam a l'Iraq, "però amb l'espectacle de teatre que hem organitzat també hem aconseguit el seu somriure, i això ens fa feliços com a treballadors humanitaris".

Sigui quin sigui el format en què s'ensenya, a Oxfam Inter món volem aconseguir que cada vegada més nens i nenes aprenguin a fer-ho. Per això, ens hem marcat un repte:

que 62.000 nenes i nens tinguin aigua neta per rentar-se les mans. Durant els mesos de novembre, desembre i gener durem a terme la campanya *Un gran repte*, amb la qual mostrarem l'impacte positiu del nostre treball en diversos països de tot el món, alhora que sensibilitzem sobre la importància del rentat de mans. Ens ajudes a aconseguir-ho?

Més informació a:

www.OxfamIntermon.org/RepteAigua

Per què és tan important l'aigua?

- És l'element més important per a tots els éssers vius. Una persona només pot sobreviure tres dies sense aigua, mentre que pot aguantar dotze dies sense aliments.
- A tot el món, hi ha uns 2.100 milions de persones que no tenen accés a aigua potable disponible a la seva llar.
- La manca d'higiene, el sanejament deficient i l'aigua contaminada també tenen relació amb la malnutrició i la transmissió de malalties com el còlera, la disenteria, l'hepatitis A, les infeccions dels ulls i la pell, etc.
- Cada any moren 842.000 persones a causa de la diarrea. El 45% de les morts infantils en situacions d'emergència s'evitarien simplement rentant-se les mans amb aigua i sabó.

LA POBRESA LABORAL TÉ ROSTRE DE DONA

Hi ha vides difícils, hi ha injustícies que no semblen d'aquest segle. I, no obstant això, són tan properes, tan de cada dia, que no les veiem. La precarietat laboral té rostre de dona, té el rostre de la Lucía, i la Lucía és invisible.

Text: Liliana Marcos, investigadora en desigualtat i polítiques públiques d'Oxfam Intermón | **Fotos:** Pablo Tosco

Fa cinc anys que la Lucía treballa per al mateix ocupador i no té vacances pagades. Si la Lucía es posa malalta, no entren diners a casa. Si la Lucía es trenca un braç, aquest mes cal endeutar-se per poder pagar el lloguer. A la Lucía li poden dir "demà no tornis" i se n'anirà amb una mà al davant i l'altra al darrere. La Lucía es passarà 40 anys

trencant-se l'esquena i tindrà una pensió d'uns 380 euros, exactament la mateixa quantitat que si s'hagués passat aquestes quatre dècades asseguda. Som a l'any 2018 i la Lucía té uns drets laborals propis del segle XIX. A Espanya, es calcula que hi ha més de 600.000 persones com la Lucía, tots en coneixem alguna. La Lucía és treballadora de la llar.

Les responsabilitats de la llar i la maternitat són en part causants de la bretxa salarial de gènere

Quan les dones vam sortir de casa per escriure en els diaris, dissenyar edificis, fer classes a la universitat o fins i tot exercir de ministres i els nostres companys no van recollir el guant de la corresponsabilitat, unes altres dones van entrar a les nostres llars: les quotidianes i invisibles. I quan vam marxar, vam tancar la porta en sortir, no vam mirar enrere: no vam pensar

que la Lucía, com qualsevol treballadora, hauria de cotitzar.

D'històries com la de la Lucía n'està ple l'últim informe d'Oxfam, "Veus contra la precarietat: dones i pobresa laboral a Europa", que analitza les causes i conseqüències de la pobresa laboral de les dones en el nostre continent, planteja algunes solucions i mostra dades esgarrioses, com ara que, al nostre país, una de cada dues famílies monoparentals (la immensa majoria, "monomarentals") viuen per sota del llindar de la pobresa.

El que fem les dones val menys. Hem sortit de

La campanya *No hi ha peròs* ha demanat a Magdalena Valerio, ministra d'Ocupació, que impulsi mesures que disminueixin la bretxa salarial

casa, però no del tot. Les responsabilitats de la llar i la maternitat juguen en contra de nosaltres i són en part causants de la bretxa salarial de gènere.

Qualsevol mesura adreçada a reduir la precarietat laboral

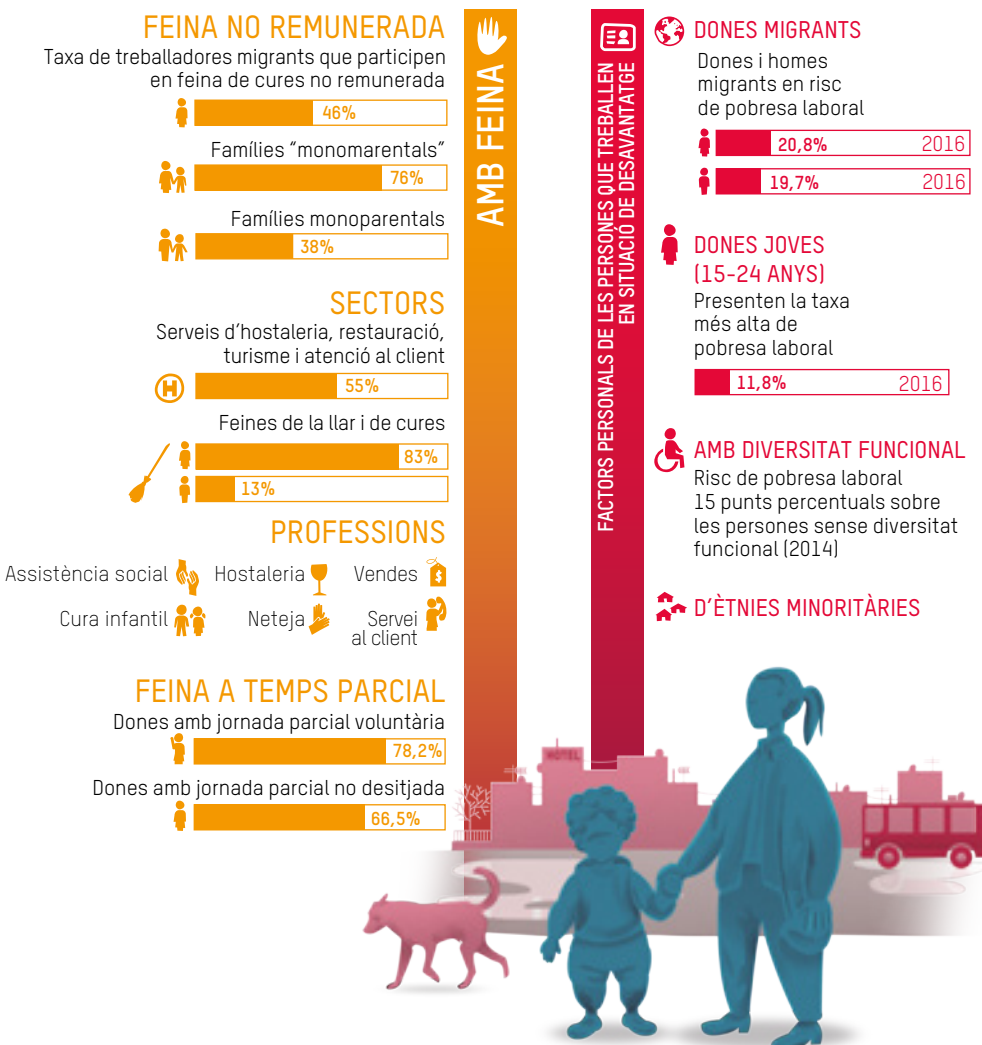
és, per tant, un pas decidit en favor de la igualtat entre els sexes. N'hi hauria prou a repassar algunes recomanacions que demanem des de la campanya *No hi ha peròs* (i que hem traslladat a Magdalena Valerio, ministra de Treball, Migracions i Seguretat Social): des de penalitzar les empreses que abusen de la temporalitat fins a retocar alguns dels canvis en la contractació parcial que limiten el poder de les persones treballadores per controlar el temps de la seva jornada. Per descomptat, qualsevol de les polítiques públiques que poden descarregar les dones de treball de cures beneficiaran

especialment les més pobres, com ara oferir una educació infantil de 0 a 3 anys universal i gratuïta o posar fi a les llistes d'espera del sistema d'atenció a la dependència.

Lluitar per l'ocupació digna és una de les coses més feministes que pot fer l'actual Govern. Esperem que les ministres que té aquest executiu no s'oblidin de mirar enrere en sortir de casa.

Més informació a: www.nohihaperos.org

Qui són les dones en situació de precarietat i pobresa laboral a Europa?

Algunes dades significatives

- Entre les dones treballadores, les dones migrants i les joves de 15 a 24 anys són les que afronten la taxa més alta de risc de pobresa laboral.
- A Espanya, el treball domèstic no remunerat d'homes i dones ascendeix al 41% del PIB. Un 27% equivaldria al fet per les dones.

UN VIATGE AL NEPAL QUE NO OBLIDAREM MAI

Som la Paula i el Marc, d'Oxfam Intermón, i enguany hem viatjat al Nepal amb un petit grup de sòcies i socis perquè coneguin en primera persona com la seva col·laboració està canviant vides. Ens hauria encantat que tu també haguessis viscut aquesta experiència amb nosaltres i, sobretot, que haguessis conegut la gent que hi ha al darrere dels projectes que hem visitat, perquè ha estat una experiència inoblidable! Si vols conèixer tots els detalls del viatge, aquí tens el nostre petit quadern de bitàcola.

Text: Paula Quintas i Marc Pintor, d'Oxfam Intermón | **Fotos:** Oxfam Intermón

© Lorena Lácar

DIA 1: KATMANDÚ

Ahir va ser un dia dur: retards, escales, més de 32 hores de viatge... Però teníem tantes ganes d'arribar que ni el cansament ha pogut amb nosaltres! Són les 8 del matí i ja som a les oficines dels nostres companys d'Oxfam Nepal, que ens reben amb un te negre amb llet dolça (potser ells sí que ens han notat el cansament a la cara). Volen que entenguem en quina situació es troba el país actualment, tres anys després

del terratrèmol, i quines han estat les mesures que Oxfam ha pres per contribuir a reconstruir-lo. Tenen molt clar el seu objectiu: volen construir una societat justa i sense pobresa, on les dones i els homes tinguin una vida digna, gaudeixin dels seus drets i puguin assumir les seves responsabilitats com a membres d'una comunitat. Per aconseguir això, no només treballen dia rere dia per pal·liar els efectes del terratrèmol sinó que, a més, des de la dècada del 1980 impulsen

projectes que han de permetre a totes les persones tornar a tenir un futur. Per a elles mateixes i per a les properes generacions.

Estem desitjant conèixer en persona cadascun dels projectes que ens expliquen. Ens estariem hores i hores escoltant-los, però hem d'agafar un avió que ens portarà a la nostra primera visita sobre el terreny: Nepalgunj. Som-hi!

DIA 2: NEPALGUNJ

Ningú no ens havia avisat que aquest dia seria un dels més macos i alhora un dels més durs del viatge. Hem vingut fins aquí per conèixer de prop alguns dels projectes d'empoderament de la dona que Oxfam ha replicat en desenes de comunitats del Nepal i d'altres països.

El primer projecte és un grup teatral format per nois i noies adolescents. Els mateixos que sentim cantar i que veiem ballar tan bon punt baixem del cotxe. Volen que tots els veïns vagin a veure la seva nova obra, i la música és la manera que tenen d'avisar que la funció és a punt de començar. Cada setmana, guiats per un professional, aquests nois representen situacions quotidianes de violència de gènere. L'obra és participativa: quan arriba el moment de resoldre l'escena, pregunten al públic què farien en una situació com aquella (en aquest cas, si veïessin com un marit agredeix la seva dona físicament i verbalment). Totes les opinions es tenen en compte i així, plegats, aconseguen resoldre la situació sense perjudicar cap dels protagonistes de l'escena.

Ha estat sorprenent descobrir l'originalitat amb què de vegades es poden resoldre problemes difícils. I és que, en un país on el 55% de les

dones menors de 18 anys són víctimes del matrimoni infantil, qualsevol petit canvi en la mentalitat d'una localitat té conseqüències incalculables.

La segona visita del dia ha estat a un centre de discussió, on algunes dones de la localitat es reuneixen per compartir amb una professional els problemes i dificultats a què han de fer front diàriament: maltractaments, manca de veu en les decisions familiars, dependència absoluta pel fet de no tenir accés a ingressos propis, etc.

D'aquesta visita ens emportem gravades totes les mirades còmplices que hem creuat amb cadascuna de les dones que hi hem conegut. Ha estat molt bonic i alhora molt dur escoltar com han aconseguit obrir-se al món, trencar barreres i canviar creences i costums. Ha estat molt dur escoltar la història de les dones a les quals la por encara els trenca la veu, i ha estat molt bonic saber que no estan soles, perquè estan envoltades d'exemples de superació. Un dels moments més emocionants ha estat quan elles mateixes s'adonaven que amb el seu esforç i una petita empenta havien aconseguit canviar no només les seves vides sinó també les de les generacions següents.

Una de les coses que més ens han sorprès ha estat la seva valentia i la força que tenen. Ens expliquen tot allò que volen aconseguir i aprenen a lluitar pels seus drets i necessitats buscant solucions als problemes, organitzant-se entre elles, parlant amb els marits, o directament amb el Govern local...

"Avui he viscut una de les experiències més intenses i impressionants de la meua vida", ens ha dit la Isabel, de Madrid. I així és com ho sentim tots. Ens emportem al cor cada abraçada, cada somriure i cada llàgrima.

La tercera visita, l'hem fet a una petita escola local. Són els més petits els que marcaran el futur; així, doncs, és important que descobreixin que tenen a la seva mà decisions que no els afectaran només a ells mateixos sinó també a tothom que els envolta, homes i dones. I caram, si ho han descobert! És esperançador sentir-los parlar.

Avui anem al llit molt cansats. Molts dels socis ens ho comenten. Però no es refereixen tant al cansament físic com a l'emocional: "Hem sentit la seva força i la seva valentia tan de prop...", comenta la Isabel.

DIA 3: MAKWANPUR

Deixem enrere Nepalgunj per posar rumb a una altra de les moltes zones rurals del país: Makwanpur. Pugem pels vessants d'una de les muntanyes que envolten la zona per visitar un dipòsit d'aigua construït després del terratrèmol.

Ens han explicat que les tremolors i els desplaçaments de terra van provocar que els circuits d'aigua naturals quedessin soterrats, a un nivell inaccessible tant per a les persones que viuen a la vall com per a les que tenen casa seva i els camps en les parts més altes de la muntanya. Per això era important construir un dipòsit d'aigua a mitja alçada. Així, les persones que viuen en els punts més alts hi tenen accés prop de casa i les que viuen a la vall poden rebre l'aigua mitjançant els canals i gràcies a la mateixa força de la gravetat.

De vegades se'ns oblidava com és d'important l'aigua... Ara veiem des del cim de la muntanya un paisatge espectacular. Desenes de petites cases envoltades dels simbòlics arrossars asiàtics. Arròs per al consum propi i per vendre'n al mercat.

A la tarda coneixem la Bhim Maya Rumba, una dona de 30 anys que sap que la seva filla podrà anar a la universitat i fer-se infermera. Qui li ho hauria dit tres anys enrere! Des del lloc on ara viuen encara podem veure les ruïnes de la seva antiga casa... totalment destruïda pel terratrèmol.

La Bhim Maya Rumba és un exemple per a tota la comunitat. Ens explica que abans

© Lorena Latorre

del terratrèmol la seva família es dedicava a la producció d'alcohol. Un negoci dur que havia deixat de donar beneficis els últims anys. Ella va decidir canviar de rumb completament després d'assistir a un dels cursos de ramaderia i agricultura que Oxfam imparteix a la zona. Amb una mica d'ajuda es va poder comprar la primera vaca i ara, tres anys més tard, ven una de les llets de més qualitat de la zona (en donem fe, de la qualitat: el seu marit va ser tan amable de servir-nos una tassa de llet calenta a cadascú de nosaltres). Gràcies a aquesta feina, obté els ingressos més alts de la comunitat. Se sent "confiada i compromesa", i se li

nota. Li agradaria ensenyar l'ofici a altres persones i muntar una cooperativa capaç de distribuir llet a la capital del país, Katmandú.

"Canviem la vida de moltes persones. I no només això, sinó que a més hi ha un efecte dòmino: canvia la vida d'una persona i ella canviarà la de la seva família i la seva comunitat", comenta la Yolanda, de Sevilla, que és sòcia d'Oxfam Intermón des de fa ja 13 anys. Tots estem molt agraïts a la Rumba per acollir-nos a casa seva.

© Lorena Latorre

DIA 4: KATMANDÚ

Sabíeu que abans del terratrèmol eren els homes els únics encarregats de tallar tota la fusta que decora els temples hinduistes del Nepal? Cap dona no podia accedir fàcilment al treball de l'ebenisteria. Tanmateix, tot va canviar després de l'abril del 2015. La majoria dels homes es van centrar en les feines de reconstrucció i el negoci de l'ebenisteria va quedar pràcticament desert. Va ser aleshores que un grup local, juntament amb Oxfam, va veure l'oportunitat de canviar aquesta tradició i de donar a les dones l'ocasió de formar part d'un negoci prohibit per a elles fins aquell moment.

Es van crear espais de formació, se'ls van impartir tallers bàsics i avançats d'ebenisteria i se'ls van proporcionar les eines necessàries per iniciar-se en l'ofici, a més d'assessorament per donar sortida als seus productes en el mercat. Ara, moltes d'aquestes dones formen part d'una cooperativa situada als afores de Katmandú, tenen horaris flexibles i poden treballar des de casa per combinar aquesta tasca amb la resta de tasques diàries. Per a elles, l'ebenisteria no només ha suposat una porta oberta a una nova via de negoci; ara obtenen els seus ingressos, i això les fa independents.

© Lorena Lacar

DIA 5: KATMANDÚ

Avui toca matí de compres! Però no a qualsevol botiga, sinó a les botigues de comerç just de la cooperativa Mahaguti, amb la qual Oxfam Intermón col·labora des de fa més de 20 anys. Artesania, joieria, roba i papereria, ja hem comprat records per a tots els familiars i amics que ens esperen a casa!

I, en sortir d'allà, hem anat directament a conèixer en primera persona les dones i homes que han produït tots els nostres

regals. No només ens han explicat el seu dia a dia i com el fet de rebre ingressos justos pel seu treball els ha canviat la vida; també ens han convidat a dinar plegats en el menjador social que la cooperativa té per a tots els seus treballadors i treballadores. Gràcies per compartir aquest moment amb nosaltres! Ens enduem totes les seves històries gravades en els anells, la roba, les tasses, etc., que hem comprat per als nostres éssers estimats. Les compartirem amb ells. Gràcies!

La tarda, l'hem passat viatjant. Si us diem que hem trigat prop de vuit hores a recórrer 63 km amb cotxe (la distància entre Katmandú i Nuwakot), us podreu imaginar, sense descripcions, en quines condicions estan les carreteres al Nepal. I no només pels efectes del terratrèmol; cada any, l'època dels monsons fa malbé les carreteres i les vies d'accés als pobles: sots, esfondraments, carreteres estretes... Arribem a Nuwakot cansats i una mica marejats. Ara, a sopar i a descansar. Demà, més coses!

© Andrea Nicosco

DIA 6: NUWAKOT

Ja estem recuperats del viatge d'ahir i preparats per visitar una de les zones més afectades pel terratrèmol. Aquí, la majoria de les famílies que vivien a les muntanyes van perdre les cases l'any 2015, i per això Oxfam està finançant un projecte de reconstrucció prop de l'escola local. Ja hi ha 25 cases construïdes i el projecte continua creixent! De moment, les cases comparteixen fonts comunitàries, però quan s'hagin acabat de construir tots els habitatges cada família tindrà accés privat a l'aigua. Ens expliquen que troben a faltar viure en el vessant de la muntanya, però el canvi els fa molta il·lusió!

Alguns dels nens i nenes que veiem a les cases els tornem a veure després a l'escola, on estem construint unes latrines. Encara no estan acabades, però en un mes, aproximadament, els més de 600 alumnes de l'escola ja les podran fer servir.

© Andrea Moscoso

És complicat acomiadar-se de Nuwakot i de totes les persones que hi hem conegut. Ens han obert les portes de casa seva i hem jugat amb la canalla... A més, avui ens costa més que mai pujar al cotxe: sabem que tornem a Katmandú per agafar el vol de tornada a Espanya.

“Ja som a la recta final i el que puc dir és que, per a mi, ha estat una experiència única. Aquest viatge m'ha fet plorar, riure, somriure, sentir la necessitat de transmetre tota la tendresa que aquest poble meravellós m'inspira”, afirma l'Ángeles, de Vigo.

DIA 7: KATMANDÚ-DOHA-MADRID

Ens acomiadem del país des de l'aeroport de Katmandú. Amb tot el que hem viscut, no entenem com ens hem pogut lliurar de pagar excés d'equipatge. No s'han adonat que tornem carregats fins al capdamunt de mirades còmplices, records, balls de benvinguda, abraçades, somriures i, sobretot, de força per tirar endavant.

No volem pujar a l'avió sense abans agrair a cadascun dels nostres companys de viatge el fet d'haver compartit amb nosaltres aquesta experiència. Gràcies a l'Ángeles i l'Andrea, per la vostra curiositat, per totes i cadascuna de les preguntes que heu fet i per donar suport al nostre treball amb tanta passió. A la Juana i la Isabel, per emocionar-vos i emocionar-nos, per encomanar-nos els atacs de riure i per mostrar-nos el vostre costat més humà amb les dones de Nepalgunj. Al Miguel i la

Graciela, per tota la confiança dipositada, la proximitat, l'afecte i el respecte. A la Yolanda i el Paco, per amenitzar-nos les sotragades i treure'ns un somriure quan el cansament podia amb tots nosaltres. I, per descomptat, gràcies al grup sencer perquè, juntament amb les persones que estan llegint ara mateix aquesta revista, sou els qui heu provocat cadascun dels canvis que hem aconseguit al Nepal. Tornem amb moltes històries que explicar i estigueu tranquils, perquè deixem enrere dones, homes, nens i nenes que tiraran endavant.

Ens acomiadem ja, que, com diuen els companys del Nepal: “Encara queda molt per fer”. Fins al proper viatge! Gràcies! O, millor dit, *dhanyavad!*

Més informació a:
www.OxfamIntermon.org/thoexplico

© Lorena Lácar

MOLT RECORREGUT MOLT PER RECÓRRER

RESUM DE LA MEMÒRIA 2017-18

Construir un futur sense pobresa és un camí imprescindible, en el qual any rere any avancem, però encara ens en queda molt per recórrer. Creiem, com tu, en el poder que tenen les persones i en la seva capacitat per canviar l'entorn i incidir en les causes de la pobresa. Per això, si ens unim, som imparables. T'expliquem els passos que hem fet durant l'exercici anterior. Amb tu i amb les altres 18 organitzacions amb què formem la confederació Oxfam, hem aconseguit que 22,3 milions de persones tinguin una vida millor.

QUÈ HEM FET?

AMB TU AVANCEM MES A MES

2017

ABRIL

NO A L'ESCAQUEIG

Vam lliurar al Govern i al Parlament espanyols les **signatures** de 183.235 persones que demanaven una llei contra l'evasió i l'elusió fiscals.

MAIG

NO ELS REBAIXIS

Durant el mes del comerç just, **vam denunciar les indignes condicions laborals de milions de treballadors** i treballadores del tèxtil i vam presentar la nova col·lecció Veraluna, de roba sostenible.

JUNY

CANVIEM PRIORITATS

Vam demanar al Govern de la República Dominicana que destini l'1% del PIB anual a **reduir la manca d'habitatge digne** que pateix el 71% de la població. Vam recollir 10.000 signatures. Gràcies a això i a la mobilització popular, es va aconseguir promoure que un grup de diputats i diputades presentés una esmena al pressupost nacional.

JULIOL

LLAC TXAD

Vam alertar sobre la **crisi humanitària a Nigèria, Níger i el Txad**, que va assolir el punt més crític: 11 milions de persones afectades i 2,4 milions de desplaçades pel conflicte entre Boko Haram i els militars. **Hem atès 600.000 persones.**

AGOST

ALIADES

Vam donar suport a **organitzacions de la societat civil** a Espanya, les nostres aliades, que treballen amb dones víctimes de violència i persones migrants. En aquest exercici, **63.709 persones s'han beneficiat de manera directa** d'aquesta activitat i més de 100.000 de forma indirecta.

SETEMBRE

BLOQUEJATS

Vam denunciar el Govern espanyol davant la Comissió Europea per **incomplir la quota d'acollida de persones refugiades**. Vam aconseguir 15.000 signatures de suport, entre les quals la de Joan Manuel Serrat.

Per a més informació, pots consultar: www.OxfamIntermon.org/elsnostresèxits

MARÇ

AIGUA VITAL

A Oxfam Intermón defensem el dret a l'aigua. **El Dia Mundial de l'Aigua vam recordar que encara 3 de cada 10 persones no en tenen a casa seva. L'aigua és vida. L'aigua és futur.**

FEBRER

GUARDIANS DEL BOSC

Vam implementar **sistemes agroforestals per a les famílies camperoles** de l'Amazònia del nord de Bolívia. Després d'anys de lluita, han aconseguit una parcel·la. **Ara poden** treure-li el màxim partit per ser autosuficients i viure dignament.

GENER

PLANTEM CARA A LA FAM

Vam donar suport a les comunitats de **Zimbàbue** perquè puguin **superar la crisi alimentària** després de cinc anys de greu sequera i trencar el cercle de la pobresa.

2018

NOVEMBRE

EM NEGO A...

El **Dia Mundial contra les Violències Masclistes**, 25N, vam aconseguir que més de **17.000 persones**, entre elles gairebé un centenar de personalitats del món de l'esport, el periodisme i la cultura, se sumessin a la proposta **Em nego a...**, contra els comportaments masclistes quotidians.

DESEMBRE

SIGNATURES QUE MATEN

La guerra del Iemen és la pitjor crisi humanitària del 2017. **Estem al costat de la població perquè sobrevisqui** al conflicte i **solicitem** al Govern espanyol, amb el suport de 32.000 signatures, **que s'aturi la venda d'armes** a l'Àràbia Saudita, fet que l'agreuja.

OCTUBRE

ELS DINERS QUE NO VEUS

Vam preparar l'**informe "Els diners que no veus"** per evidenciar les greus conseqüències que els paradisos fiscals provoquen a tot el món. Amb el suport de **50.000 signatures**, vam demanar al Govern espanyol una nova llei d'evasió fiscal. Amb això, vam contribuir a la creació d'una **subcomissió de frau i evasió fiscal al Parlament**.

ASSEGUREM ALIMENTS I TREBALL DIGNE

L'agricultura i el sector agroalimentari continuen sent essencials per als mitjans de vida de més de 3.000 milions de persones. El desenvolupament econòmic incliusiu d'aquests sectors és clau per a la seguretat alimentària i nutricional, la reducció de la pobresa i la desigualtat, i la construcció de resiliència.

Creiem que no hi ha desastres "naturals", **els desastres són conseqüència de la mala gestió dels riscos** i de la vulnerabilitat. El problema és recurrent, però té una solució que és estructural, sistèmica, d'acció comuna i coordinada.

Sabem que la fam i els desastres que afecten els mitjans de vida de bilions de persones són evitables i que depenen de la voluntat política dels nostres governants. No són una fatalitat, necessiten creativitat, aliances, atenció i inversió real. Per aconseguir-ho, posem el focus en **tres grans àrees de treball**: agricultura i sistema alimentari, prevenció i gestió de crisis alimentàries, i desafiament de normes socials rígides.

A més, a través del programa **Empreses que canvien vides**, promovem la creació i el desenvolupament de petites i mitjanes empreses sostenibles a Bolívia, el Paraguai i Burkina Faso formades per més de 2.000 persones, que dotem dels recursos necessaris per emprendre un negoci amb èxit.

El **comerç just** també genera oportunitats de desenvolupament per a moltes comunitats i és una de les nostres grans apostes. Del total de vendes de comerç just a Espanya el 2017, el 24,5% van ser de productes d'Oxfam Intermón. En aquest exercici, hem fet compres per 2,62 milions d'euros a 127 grups productors de 47 països, gràcies al fet que **més de 260.000 persones** han optat pels nostres productes de comerç just (un 15% més que durant l'exercici anterior).

SAHEL: 1.200 GRUPS DE PRODUCTORS I PRODUCTORES DE CEREALS GESTIONEN ELS SEUS MAGATZEMS GRÀCIES A LA TECNOLOGIA

Gràcies a les noves tecnologies i la connexió 3G (cada vegada més disponible al Sahel), hem instal·lat un **sistema de gestió dels magatzems** de cereals (sorgo, mill i blat de moro) per a 1.200 grups de productors i productores a Mali, el Níger, Burkina Faso i el Txad. Amb això, hem millorat el dia a dia de centenars de milers de persones que ara poden tenir aliments en períodes d'escassetat, vendre els seus cereals a millor preu i accedir a crèdits.

OXFAM

 2,2 MILIONS
PERSONES BENEFICIÀRIES

 49%
DONES

1.119
ORGANITZACIONS SÒCIES

470
PROJECTES

VOLS SABER-NE MÉS?

Descarrega't al nostre web l'informe temàtic 2017-18 "Caminant cap al desenvolupament resilient"

PROPORCIONEM AIGUA PER SALVAR VIDES

L'acció humanitària salva vides. Els desastres mal anomenats d'origen "natural" i els conflictes són la causa de la majoria de les crisis humanitàries, que es tradueixen en el patiment de milions de persones, que sovint es veuen obligades a deixar casa seva, amb tot el que això implica.

Som en els camps de persones refugiades o desplaçades, proveint-les d'aigua, sanejament i menjar. Donem suport a les poblacions que, en localitats del Txad, la República Centreafricana i Uganda, reben la gent que fuig. **I estem alçant la veu davant d'organismes internacionals, autoritats locals i governs nacionals per denunciar, es tracti de la venda d'armes espanyoles a l'Àrabia Saudita,** que es poden acabar fent servir contra la població civil al Iemen, o d'endimoniats sistemes legals concebuts per expulsar, i no pas per acollir.

Som allà quan la sequera, els huracans o terratrèmols ho arrassen tot, però també abans que arribin els pròxims, perquè la població millori la seva capacitat per resistir-los i per recuperar-se després del seu pas. Treballem, sempre que podem, amb les organitzacions i líders locals, buscant la seva autonomia i el reforç de les seves capacitats.

A Espanya, el 2017 va ser un any de mobilitzacions per **exigir al Govern que complís el seu compromís d'acollida de persones refugiades.** Ho vam reclamar juntament amb 376 organitzacions més sota la plataforma Veniu Ja i també denunciant l'Executiu davant la UE pel seu incompliment, amb el suport de més de 15.000 signatures.

OXFAM

 17,3 MILIONS
PERSONES BENEFICIÀRIES

 54%
DONES

837
ORGANITZACIONS SÒCIES

487
PROGRAMES

VOLS SABER-NE MÉS?

Descarrega't al nostre web l'informe temàtic 2017-18 "Actuant a temps, ara i per fer front al futur"

GRÈCIA: TORNEM LA DIGNITAT A PERSONES REFUGIADES I MIGRANTS

Treballem amb persones refugiades, desplaçades o migrants a Àsia, Àfrica, Amèrica i Europa. A Grècia, hi treballem **donant suport legal a les persones que busquen asil** a través de diferents organitzacions. Una d'aquestes entitats és Advocats Europeus a Lesbos, de la qual Oxfam és el principal finançador i que ajuda persones de països com Síria, l'Iraq, l'Afganistan o el Congo a navegar pel laberint legal en què es troben quan arriben a aquella illa, sense recursos ni força després d'experiències traumàtiques i llargues travessies. Fruit de l'acció col·lectiva, hem aconseguit el compromís del Govern grec de **reubicar més de 2.000 persones** des de les illes gregues a la península, i des del 2015 **hem assistit 248.000 persones a Grècia, Itàlia i els Balcans.**

GUIPÚSCOA: MÉS DE 8.000 EMPLEADES DOMÈSTIQUES MILLOREN ELS SEUS DRETS LABORALS

Malen Etxea, organització a la qual donem suport, ha aconseguit aquest any el que semblava impossible: **millorar les condicions laborals de més de 8.000 dones treballadores de la llar a Guipúscoa**. La decisió del Govern basc d'exigir un curs de 200 hores per obtenir el títol d'auxiliar d'atenció domiciliària enfonsava les possibilitats laborals de milers de dones que no disposen de temps lliure i que, per tant, quedaven fora de la professionalització del sector. Malen Etxea va interposar més de 900 al·legacions en un temps rècord i el Govern va fer marxa enrere, reconeixent *de facto* la professionalització de 8.500 dones que **ja estan treballant en atenció socio sanitària a domicili**.

DEFENSEM ELS DRETS DE LES DONES

Una gran part de les persones que viuen en situació de pobresa són dones i nenes. Tot i que constitueixen el 50% de la població mundial, tenen menys accés a tota mena de drets (educació, treball, terra o participació política) i, pel simple fet de ser dones, pateixen discriminació i violència.

Posar fi a la desigualtat de gènere és fonamental si volem construir un món sense pobresa. Per aquest motiu, des de fa més de 30 anys treballem al costat d'organitzacions locals i feministes perquè les dones puguin exercir els seus drets i viure **lliures de tota mena de violència**. Lluitar contra les violències és el focus principal del nostre treball.

En l'àmbit internacional, hem continuat impulsant la campanya *Prou!*, amb l'objectiu de visibilitzar i denunciar la violència masclista a l'Amèrica Llatina i el Magrib. En un any d'explosió reivindicativa (#MeToo, 8 de març), a Espanya hem condemnat qualsevol tipus de violència i discriminació contra les dones amb la campanya *Em nego a...*, a la qual es van sumar més de 17.000 persones, entre elles més de 40 personalitats del món de la cultura que ens van ajudar a fer que esdeguessés una acció viral.

També donem suport a les dones perquè puguin **accedir a treballs justos i salaris equitatius**, a més de promoure la seva **participació política** per influir en lleis i pràctiques culturals que els permetin ser ciutadanes de ple dret.

OXFAM

 750.000
PERSONES BENEFICIÀRIES

 66%
DONES

644
ORGANITZACIONS SÒCIES

235
PROGRAMES

VOLS SABER-NE MÉS?

Descarrega't al nostre web l'informe temàtic 2017-18 "Denunciant tot tipus de discriminació"

REDUÏM LA DESIGUALTAT

Des d'Oxfam Intermón considerem fonamental treballar per reduir les desigualtats, apostant per redistribuir el poder i la riquesa com a via per a la disminució sostinguda de la pobresa. Per a això, hem d'afrontar un conjunt de creences preestablertes sobre la desigualtat, sobre la seva irreversibilitat, la seva naturalitat i els seus suposats efectes positius. A Oxfam pensem que la desigualtat extrema és perniciosa, evitable i fruit de decisions polítiques que volem canviar.

En aquest àmbit, treballem a **13 països** tant de l'Àfrica com de l'Amèrica Llatina. A la **República Dominicana** es va aconseguir promoure una esmena per incrementar fins a **l'1% la despesa pública en habitatge**. **El Salvador** es va convertir en el primer país del món a prohibir la mineria metàl·lica a cel obert, subterrània i artesanal, resultat de deu anys de treball de diferents organitzacions, entre les quals Oxfam ha tingut un paper clau.

A l'Àfrica, hem avançat en l'accés equitatiu als recursos productius i en el control sobre això. Per exemple, a **Mauritània**, l'Estat concedirà un **8% de terres preparades** per al seu ús a cooperatives agrícoles de dones a Bogué (al sud del país), i a **Burkina Faso** vam obtenir el **compromís del president per a la concessió a dones del 30% de les terres** per a l'exploració agrícola.

Seguim advocant per sistemes fiscals justos, transparents, equitatius i lliures de paradisos fiscals. A Europa, hem aconseguit influir en la nova **Llista negra de paradisos fiscals de la UE**. Per aquesta contribució i la nostra tasca de denúncia, Oxfam va ser triada pels seguidors d'*Euronews* la institució europea de l'any. A Espanya, deu municipis, una diputació i tres comunitats autònomes s'han sumat a la iniciativa de **teritoris lliures de paradisos fiscals**.

OXFAM

 2,2 MILIONS
PERSONES BENEFICIÀRIES

 50%
DONES

1.950
ORGANITZACIONS SÒCIES

654
PROGRAMES

VOLS SABER-NE MÉS?

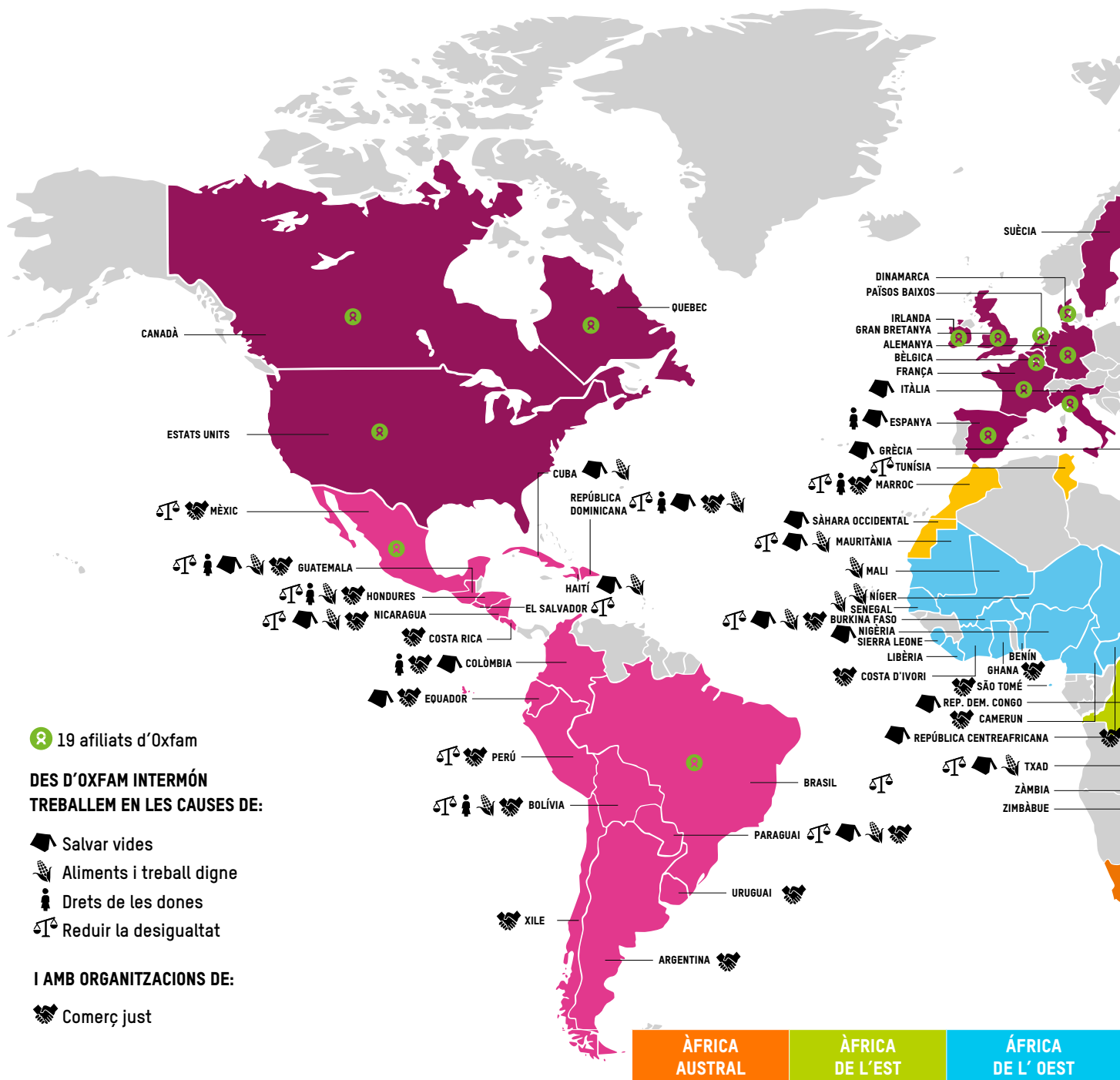
Descarrega't al nostre web l'informe temàtic 2017-18 "Tancant bretxes"

REPÚBLICA DOMINICANA: INCREMENT DE LA DESPESA PÚBLICA EN HABITATGE

El 71% de la població de la República Dominicana no té un habitatge digne i viu exposada als fenòmens naturals. Per causes com aquestes, vam promoure la **campanya Canviem prioritats** per demanar al Govern d'aquest país que destini l'1% del producte interior brut (PIB) a la construcció d'habitatge digne i accessible. Gràcies a la mobilització s'ha aconseguit que **un grup de diputats i diputades presentés una esmena al pressupost nacional per incrementar fins a l'1% la despesa pública en habitatge**.

ON TREBALLEM?

19 afiliats d'Oxfam

DES D'OXFAM INTERMÓN TREBALLEM EN LES CAUSES DE:

- Salvar vides
- Aliments i treball digne
- Drets de les dones
- Reduir la desigualtat

I AMB ORGANITZACIONS DE:

- Comerç just

OXFAM

22 milions de persones beneficiàries

% dones

3.619 organitzacions sòcies

CONTRIBUCIÓ D'OXFAM INTERMÓN

4 milions de persones beneficiàries

% dones

Impulsem **58** programes*

Donem suport a **338** organitzacions sòcies

Comprem a **127** organitzacions de comerç just

ÀFRICA AUSTRAL

ÀFRICA DE L'EST

ÀFRICA DE L'OEST

1,6

56%

285

5,6

54%

279

2,7

48%

364

1,36

52%

3

5

10

1,20

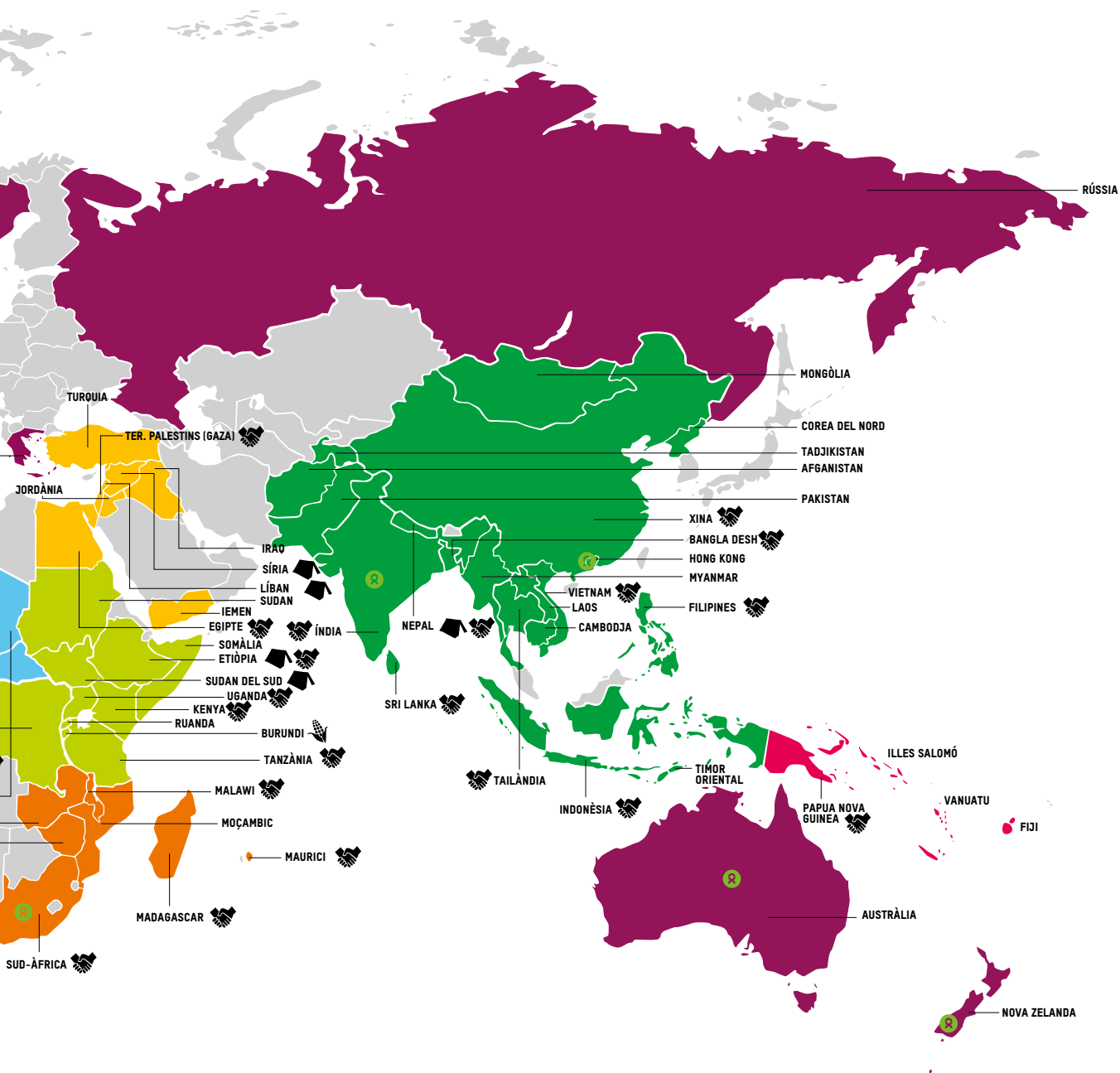
50%

14

85

6

* Un programa agrupa diversos projectes orientats amb una mateixa estratègia, i pot respondre a més d'una temàtica i portar-se a terme en més d'un país.

MAGRIB I PRÒXIM ORIENT	LATINOAMÈRICA I CARIB	ÀSIA	OCEANIA	AMÈRICA DEL NORD, EUROPA I ALTRES
7,0	1,8	2,9	0,1	0,4
53%	61%	54%	46%	50%
372	781	1.409	129	
0,01	1,49			0,01
51%	61%			40%
4	35	1		1
20	226	1	0	1
1	53	49	0	0

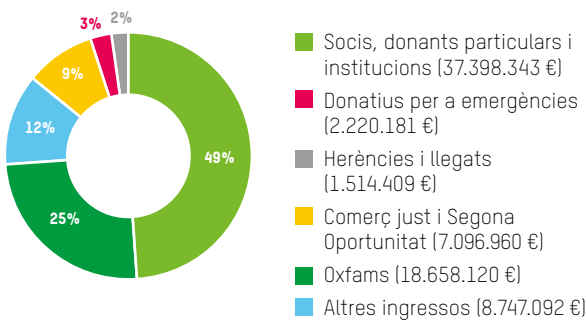
COM GESTIONEM?

ELS NOSTRES COMPTES, AL DETALL

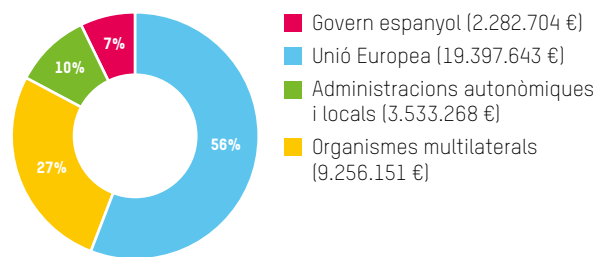
En l'exercici 2017-18 hem gestionat més de 110 milions d'euros. Aquest exercici es tanca amb un resultat comptable positiu de 2.050.098 euros, fruit d'una combinació de contenció de despeses i de millors ingressos en algunes partides, que serà destinat a enfortir les reserves de la fundació.

D'ON VENEN ELS NOSTRES INGRESSOS?

INGRESSOS PRIVATS (75,6 MILIONS D'EUROS)

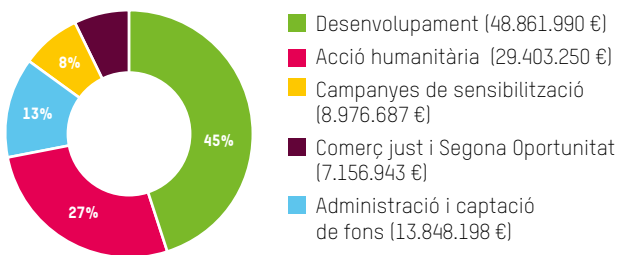

INGRESSOS PÚBLICS (34,7 MILIONS D'EUROS)

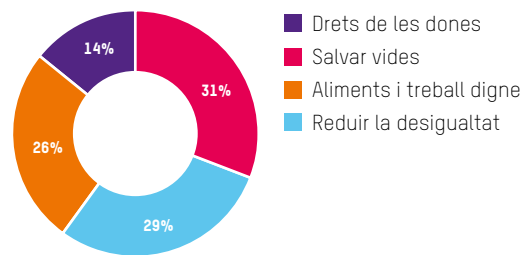

A QUÈ DESTINEM ELS FONS?

DISTRIBUCIÓ DE DESPESES

A QUINES CAUSES DESTINEM ELS DINERS?

UNA ORGANITZACIÓ ÍNTEGRA I TRANSPARENT

Durant l'últim any hem fet passos fermes i necessaris per proporcionar un entorn segur tant a les persones que treballen amb Oxfam com a aquelles per a les quals treballem arreu del món:

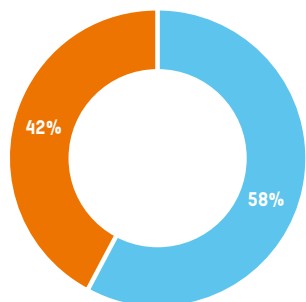
- Hem construït un sistema de referències més sòlid, amb una base de dades centralitzada, i hem format col·lectius específics com els que treballen amb voluntariat i recursos humans en el sector.
- Tenim 119 noves persones investigadores. Com a mínim un membre del personal està especialitzat en temes de salvaguarda en cadascun dels països on treballem.
- Estem treballant amb altres ONG i amb una comissió d'especialistes independent perquè la resposta davant conductes inadequades sigui sectorial i contundent.

Tot un exercici d'autocrítica per ser, en matèria de salvaguarda i protecció, l'organització que hem de ser.

QUI HO FA POSSIBLE?

Formem l'equip d'Oxfam Intermón un total de 2.935 persones, de les quals 1.705 són voluntàries de manera estable i 1.230 han estat contractades. Compartim uns mateixos valors i ens mou un objectiu comú: construir un futur sense pobresa.

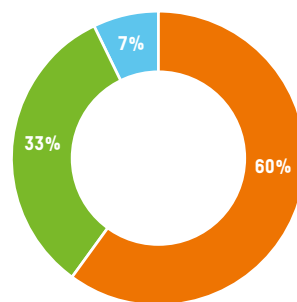
EQUIP OXFAM INTERMÓN

- Voluntari estable
- Contractat

L'equip de voluntariat (o Trans4mers, com amomenem els seus membres a la casa), a Espanya, constitueix més del 80%.

PERSONAL CONTRACTAT

- A Espanya
- Cooperants expatriats
- A altres països

Prioritzem la contractació de personal local en els països on treballem.

PERSONES QUE ENS FAN CONFIANÇA I ENS DONEN SUPORT

DEFENSEN LES NOSTRES CAUSES

71.865
ACTIVISTES

MERCEDES PAGONABARRAGA

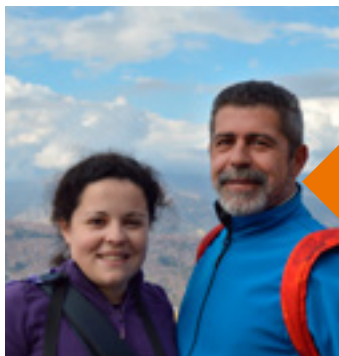
Activista

“Ser activista d'Oxfam Intermón m'aporta el sentiment que la lluita per un món més just és possible. Veure que hi ha més persones que es preocupen per les injustícies socials m'anima a seguir endavant.”

260.000
PERSONES
COMPREN COMERÇ JUST

455
EQUIPS PARTICIPEN
EN EL TRAILWALKER

MARÍA PASTOR Sòcia

“El meu pare, que és soci d'Oxfam Intermón des de fa més de 14 anys, va participar en un viatge de col·laboradors a Bolívia i jo l'hi vaig acompanyar. Vaig poder comprovar com treballa l'organització sobre el terreny. Avui també en soc sòcia.”

234.073
PERSONES
SÒCIES I DONANTS

TRAILWALKER CORPORATIU: EQUIPS UNITS I SOLIDARIS

Més de 1.500 equips d'empreses han participat en el Trailwalker al llarg de totes les seves edicions. Viure aquesta experiència no només desenvolupa el lideratge i fomenta els valors de la superació, el treball en equip i la solidaritat, sinó que a més és una manera única d'enfortir les relacions entre treballadors, clients i proveïdors. El Trailwalker, a més de crear esperit d'equip entre les persones que hi participen, ajuda també a connectar amb altres realitats. "Estem molt conscienciats amb la causa", ens comenta Jaime Escalante, director de Serveis Corporatius a Europa de IATA, ja que una part de la seva plantilla prové de països on la manca d'aigua és una realitat.

Text: Carola Madrid, tècnica de la Unitat d'Aliances Estratègiques

Com i per què va començar a col·laborar amb Oxfam Intermón?

No recordo com ens vam assabentar de l'esdeveniment, però des del primer minut ens va encantar la proposta.

Per què IATA ha apostat pel Trailwalker?

Ja hi hem participat els últims tres anys i per al 2019 ho volem fer amb més equips. Durant els dos darrers anys, la nostra oficina de Madrid ha crescut molt i hem rebut una gran quantitat de treballadors d'altres parts del món. A IATA hem utilitzat el Trailwalker com una eina més d'integració dels nostres equips de treball, i els resultats han estat fantàstics.

La manca d'accés a l'aigua potable fa que milions de persones visquin en la pobresa i que milers de dones i nenes hagin de caminar molts quilòmetres cada dia per anar a buscar aigua. A través de la vostra participació en el Trailwalker esteu ajudant a canviar aquesta realitat. Quins valors representa per a vosaltres aquest repte?

A IATA estem molt conscienciats amb la causa perquè tenim molts empleats (més de la meitat, dones) que venen de països on aquest

problema és una realitat. Això fa que el sentim a prop, aquest problema.

Quina ha estat l'acollida del Trailwalker entre la plantilla de IATA?

L'acollida ha estat excel·lent des del primer any. Tots els fons recaptats procedeixen dels nostres propis empleats.

Què significa abordar aquest repte comú amb companys i companyes de feina? Com incideix això en les relacions de treball?

La dificultat de caminar els 100 km i la preparació prèvia contribueixen a millorar el treball en equip, que per a nosaltres és indispensable en un període de transformació i de canvi.

Quin és el repte que us heu marcat per al Trailwalker 2019?

Volem ser capdavanters en recaptació i intentarem inscriure-hi com a mínim cinc equips.

Com aconseguiu recaptar els diners per fer la donació? Pots dir-nos alguna idea que us hagi funcionat, per inspirar altres equips?

Durant els mesos previs organitzem dinars i esmorzars a l'oficina, preparats pels

© Oxfam Intermón

mateixos empleats, i tot el que recaptem amb les vendes es destina a la donació. També fem servir les xarxes socials perquè els nostres amics i familiars participin en les activitats que organitzem. Aquest últim any hem introduït una rifa i un campionat de futbolí.

Què se sent quan s'està a punt de començar el repte?

És un moment molt emocionant, quan et trobes entre tants equips de tot Espanya: es nota la solidaritat a l'ambient. També molts nervis, esperant per veure si l'entrenament dels mesos anteriors dona els seus fruits.

I en arribar a la meta?

Una sensació única d'haver aconseguit una cosa molt difícil gràcies al treball de tot l'equip, incloent-hi el grup de suport, que és una part fonamental de l'èxit de l'equip.

Animaries altres empreses a impulsar equips Trailwalker? Què els diries per animar-les?

Que és una experiència única i que és el millor *teambuilding* que poden somiar!

Més informació a:

Trailwalker.OxfamIntermon.org

CISTELLES AMB FUTUR

Les cistelles que la Moina i les seves companyes elaboren a Bangla Desh estan fetes amb fulles de palma blanques i vermelles entrellaçades. No les fan amb les mans, sinó amb el cor. Comprant-les, contribueixes a millorar la vida de les famílies de les comunitats on es fabriquen.

Text i fotos: Pablo Tosco, periodista del Departament de Comunicació

La boira es presenta puntual com cada matí del mes de juliol i el sol de les 7, que es mostra de color taronja quan surt, es tenyeix de gris. Els arrossars es desperten regats per la rosada i els *rickshaws* (vehicles petits per al transport de persones), plens de nenes i nens, serpentejen per les plantacions i llacunes camí de l'escola.

Un raig de llum travessa l'habitació i il·lumina el mirall on la Moina es pentina els llargs cabells negres, es col·loca el *bindi* (punt vermell que se situa en la part central del front) i s'acomoda el sari (vestimenta

tradicional de l'Àsia meridional). Després, escombra la cuina, talla llenya, encén el foc i comença a pastar la farina per preparar *chapati* (un tipus de pa pla).

La Moina serveix en uns platets la ceba cuinada, la patata i el *chapati*. L'aigua ja ha bullit i prepara el *chai* (te aromatitzat amb espècies). L'esmorzar ja està llest i la família s'aplega. Llest per començar el dia, el Lucas, el seu marit, es calça les xancles i se'n va al camp a recollir les fulles acabades de néixer al cor de les palmeres, abans de l'arribada de la pluja intensa en la temporada de monsons.

Manikhar és un poble de trenta famílies envoltat d'estanys, palmeres i arrossars. Abans les cases eren de fang i palla i tenien com a data de caducitat l'arribada dels monsons, tempestes amb vents i xàfeces que ho arrasen tot. La tragèdia es presentava anualment amb les pluges que enfosqueixen el cel.

Bangla Desh és un país que arriba a les nostres consciències a cop de tragèdies: ciclons que destrueixen pobles, fàbriques tèxtils que s'esfondren i s'emporten així la vida de centenars de treballadores, i la crisi humanitària més gran, després de la Síria,

que té com a protagonista la comunitat rohingya, que va fugir de Myanmar i va trobar un lloc on refugiar-se en aquest diminut país del golf de Bengala.

LLUITAR CONTRA EL DESEMPARAMENT I LA POBRESA

A Bangla Desh, una gran part de la població no té cobertes algunes de les necessitats bàsiques, com ara habitatge, educació o salut, la qual cosa la submergeix en una situació d'extrema vulnerabilitat.

En aquesta zona arrossera, la majoria de la gent treballa vinculada a la producció d'aquest cereal. Els jornals varien entre 1 i 1,50 euros en plena temporada de collita. Aquests salaris no donen per cobrir les despeses familiars, el menjar, la salut i l'educació, i moltes persones es veuen obligades a dedicar unes hores a altres feines.

"Vaig veure que era una bona oportunitat per poder aportar més diners a l'economia familiar", afirma la Moina, que es va assabentar a través d'una veïna que una organització anomenada BaSE estava promovent la fabricació artesanal de productes fets amb fulla de palma en les zones rurals properes i que, per aconseguir

aquesta feina, calia fer grups de dones, compartir espais i formar-se.

La Moina va trucar a les portes de les veïnes i les va convocar a una reunió perquè coneguessin el projecte. Cadascuna va compartir les seves expectatives, pors i inseguretats, però totes es van sumar a la iniciativa: fabricar cistelles havia d'esdevenir una manera de guanyar aquests diners extres que tant necessitaven. "Vaig aprendre a trenar les fulles de palma quan era una nena. El plat Shimula va ser el primer que la meva tieta em va ensenyar a fer. Era un plat decoratiu, no tenia cap altra utilitat que aquesta", explica la Moina.

A Oxfam Intermón fa més de vint anys que estem vinculats a BaSE, una comunitat d'artesans de comerç just que distribueix les cistelles que elaboren la Moina i les seves companyes i que comercialitzem a Espanya a través de les nostres botigues. "Vam començar a treballar amb Oxfam Intermón fa molt de temps i cada any elaborem cistelles diferents. A Bangla Desh, les dones són tractades com ciutadanes de segona, i això fa que tinguin menys oportunitats d'aconseguir ingressos i justícia social. La compra

d'aquestes cistelles ajuda moltes dones, i per això estem molt agraïts. Aquesta és la manera com Oxfam Intermón canvia vides a les zones rurals", explica Shourove Ansari, director de BaSE, des del magatzem que l'organització té a la ciutat de Khulna, d'on surten les cistelles amb destinació a València.

MILLORAR LES CONDICIONS DE VIDA

Comença un altre dia. El Munna, el fill de la Moina, repassa les últimes lliçons amb la primera llum del matí abans d'anar a escola. Una part dels ingressos obtinguts gràcies a la venda de les cistelles que elaboren la Moina i les seves companyes repercuteixen positivament en tota la comunitat a través de millores a les escoles i altres infraestructures. Això és possible gràcies al fet que el comerç just fomenta el desenvolupament socioeconòmic i l'empoderament de les comunitats productores.

La Moina es prepara per començar a treballar. S'asseu al rebedor de casa seva amb les portes obertes de bat a bat per esperar els primers vents del monsó que refresquen l'aire abans de començar a elaborar les cistelles. Enfila en una gran agulla les fulles de palma blanques per

confeccionar la base i les entrellaça amb les vermelles, formant així la trama bicolor característica d'aquestes cistelles.

Passen les hores i la llum del sol desapareix, el cel s'enfosqueix i se senten els cops de les primeres gotes sobre el sostre. El Lucas arriba corrent, amb la urgència de protegir-se del xàfec. Deixa l'aixada a l'entrada, es treu les xancles, es posa bé el *lungui* (drap que els homes es col·loquen a manera de faldilla) i s'asseu al costat de la Moína disposat a teixir la tapa de la caixa. "Abans les cases eren totes de fang i amb l'arribada del monso s'esfondraven", ens recorda la Moína. Avui una vista aèria ens mostra com els sostres d'uralita mantenen les cases del poble dretes. "En aquesta època de pluja, la feina del camp disminueix i per això treballem junts en la fabricació de les cistelles", afegeix el Lucas.

Gràcies a la fabricació d'aquestes cistelles, les famílies de la comunitat aconsegueixen ingressos per millorar la seva alimentació i tenir una vida digna. Aquesta feina contribueix a construir un futur més bo per a la família de la Moína i les de les seves companyes, i ajuda a pal·liar la situació d'extrema vulnerabilitat en què viuen.

Artesania sostenible

■ BaSE, l'organització de comerç just amb la qual treballem, coordina i promou els productes d'artesanía de diversos grups de dones productores. Va néixer l'any 1977 i actualment està formada per més de 10.000 productores (el 99% són dones), organitzades en 17 grups, un dels quals el constitueixen persones que pateixen alguna discapacitat

Regals amb futur

■ Els lots nadalencs que distribuïm amb les cistelles contenen productes de comerç just. A més de ser una proposta de consum responsable, molts d'aquests lots són ecològics. Els pots trobar a les nostres botigues i a la botiga en línia, en diferents formats, perquè triïs el que millor s'adapti a la teva necessitat.

Cistella de Nadal Tierra Madre Nature: 29,99 €

www.OxfamIntermon.org/botigues
tienda.OxfamIntermon.org

A Kario, Burkina Faso, un tècnic d'Oxfam Intermón i el president del comitè d'aigua de la població observen la torre, que funciona amb energia solar.

© Pablo Tosco / Oxfam Intermón

CONSTRUÏM UN FUTUR SENSE POBRESA

**QUAN HAGIS
LLEGIT LA
REVISTA,
COMPARTEIX-LA...**

...amb un amic, un familiar, o dona-la a la biblioteca del teu barri. Com més siguem, més canvis aconseguirem.

10247730

900 22 33 00
OxfamIntermon.org

